

Менів Ярослава Олександрівна,
аспірантка кафедри господарського права,
Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, Україна, м. Харків
e-mail: yaroslava_n3luba@ukr.net
ORCID 0000-0001-9824-4449

doi: 10.21564/2414–990x.143.148833

УДК 346.2:330.33

ПУБЛІЧНІ ІНТЕРЕСИ В ПРАВОВОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВЕЛИКОГО БІЗНЕСУ

Нині в Україні існує вакуум у законодавстві щодо регламентації функціонування великого бізнесу, а також брак концепцій державної політики щодо суб'єктів великого підприємництва України як важливого чинника розвитку ринкової економіки у нашій державі.

Стаття присвячена публічним інтересам держави, що виникають з приводу діяльності господарських організацій великого бізнесу як суб'єктів економічної влади в національній економічній системі.

Здебільшого публічні інтереси держави до діяльності господарських організацій великого бізнесу і власні приватні інтереси цього ж бізнесу співпадають. Проте наявні і розбіжності. Саме різниця приватного і публічного інтересу зумовлює необхідність установа спеціального режиму до діяльності підприємств великого бізнесу.

Ключові слова: публічний інтерес, господарська організація, підприємства великого бізнесу, економічна влада.

Менів Я. А., аспірантка кафедри хозяйственного права, Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого, Украина, г. Харьков.

e-mail : yaroslava_n3luba@ukr.net ; ORCID 0000-0001-9824-4449.

Публичные интересы в правовом обеспечении функционирования большого бизнеса

Сегодня в Украине существует вакуум в законодательстве относительно регламентации функционирования большого бизнеса, а также отсутствие концепций государственной политики в отношении субъектов крупного предпринимательства Украины как важного фактора развития рыночной экономики в нашей стране.

Статья посвящена исследованию публичных интересов государства, возникающих по поводу деятельности хозяйственных организаций крупного бизнеса как субъектов экономической власти в национальной экономической системе для определения основ правовой политики их законодательного обеспечения.

В основном публичные интересы государства в деятельности хозяйственных организаций крупного бизнеса и собственные частные интересы этого же бизнеса совпадают. Однако существуют и разногласия. Именно разница частного и публичного интереса вызывает необходимость установления специального режима в деятельности предприятий крупного бизнеса.

Ключевые слова: публічний інтерес, господарська організація, підприємства великого бізнесу, економічна влада.

Вступ. У господарській діяльності підприємств великого бізнесу можна вказати на наявність цілої низки публічних інтересів, які мають свою специфіку. А проте сьогодні в Україні існує вакуум у законодавстві щодо регламентації функціонування великого бізнесу, а також брак концепцій державної політики щодо суб'єктів великого підприємництва України як важливого чинника розвитку ринкової економіки у нашій державі. Причина цього, як вбачається, у тому, що власники організацій великого бізнесу є суб'єктами економічної влади, за допомогою якої вони мають можливість впливати на формування законодавства, а також лобіювати свої інтереси в державних органах влади. Стає зрозумілим, що великому бізнесу вигідно лишатися в тіні, бути мало врегульованим економічним явищем, що пояснює майже повну відсутність розробки цього питання на законодавчому рівні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розробка теоретичних аспектів щодо діяльності господарських організацій великого бізнесу, а також публічних інтересів знайшли відображення у дослідженнях таких науковців, як Д. В. Задихайло (D. V. Zadykhailo), О. М. Вінник (O. M. Vinnyk), К. В. Харківська (K. V. Kharkivska), В. В. Луць (V. V. Luts) та інші.

Однак слід зазначити, що питання публічних інтересів до господарської діяльності великого бізнесу майже не отримало комплексного та цілеспрямованого дослідження, а тому потенційно його дослідження може бути продуктивним з точки зору положень наукової новизни, пропозицій подолання відповідних прогалин у господарському законодавстві України.

Мета і завдання дослідження. Метою статті є дослідження публічних інтересів держави, що виникають з приводу діяльності господарських організацій великого бізнесу як суб'єктів економічної влади в національній економічній системі, та визначення засад правової політики їх законодавчого забезпечення.

Вклад основного матеріалу. Проблема роздвоєності публічного та приватного інтересу у діяльності господарських організацій великого бізнесу залишається актуальною, що обумовлюється модернізацією системи публічного управління у демократичних країнах. Зокрема, це стосується розширення ролі горизонтальних зв'язків між державою, бізнесом та суспільством.

Слід зазначити, що вплив на економіку держави корпоративного фактору досить вагомий, оскільки потужні представники великого бізнесу є основними політичними учасниками, які визначають головні вектори розвитку держави. Останнім часом спостерігається тенденція до монополізації політичних та економічних ресурсів та зростання контролю корпоративного сектору у публічній сфері. Ще Ю. Габермас (Yu. Habermas) пропонував досить просте розв'язання цієї проблеми, коли вказував на демократизацію існуючих корпоративних утворень як на один із можливих способів вирішення проблеми занепаду публічної сфери [1, с. 141]. Проте така демократизація можлива в умовах тристоронньої

взаємодії великого бізнесу, держави та суспільства, де бізнес повинен усвідомлювати свою соціальну роль та відмовитись від недемократичних дій.

У правовій науці під час розгляду поняття публічного інтересу важливим є питання: чи збігаються інтереси суспільства і держави і чи можна їх вважати тотожними? Безумовно, публічні інтереси суспільства і держави не є тотожними, однак повинні становити єдине ціле. Як справедливо зазначає О. М. Вінник (О. М. Vinnyk), успішність реалізації публічних інтересів значною мірою залежить від того, наскільки в них повно враховано найтипівіші приватні інтереси, а поняття публічного інтересу визначає як відображення в праві відгармонізованих і збалансованих інтересів держави, усього суспільства [2, с. 5].

Слід вказати, що при забезпеченні прав підприємств великого бізнесу при здійсненні ними господарської діяльності поєднуються як приватні, так і публічні інтереси. Таке поєднання інтересів є явищем закономірним. Воно пояснюється цінністю прибутку для самого власника великого бізнесу, так і для держави та суспільства в цілому. У даній сфері реалізація публічних інтересів є умовою для реалізації приватних інтересів також.

З метою створення оптимального середовища для всіх учасників ринку держава, в рамках здійснюваної державної економічної політики, за допомогою певних важелів, перелічених у ст. 10 Господарського кодексу України (далі – ГКУ), формує єдині, рівні для всіх умови здійснення господарської діяльності (у тому числі й підприємницької), які сприяють досягненню необхідного балансу приватних і публічних інтересів і зміцненню правового господарського порядку в цій сфері [3].

Держава гарантує усім підприємцям, незалежно від обраних ними організаційних форм підприємницької діяльності, рівні права та рівні можливості для залучення і використання матеріально-технічних, фінансових, трудових, інформаційних, природних та інших ресурсів.

За загальним правилом, визначеним ст. 6 ГКУ, забороняється незаконне втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини, у тому числі з приводу здійснення підприємницької діяльності. Зрозуміло, що дані норми направлені на захист приватного інтересу підприємців, але у ефективному й безпечному використанні ними своїх прав зацікавлене усе суспільство і держава. Тому, проголошуючи свободу підприємницької діяльності, зауважує В. В. Луць (V. V. Luts), закон разом з тим встановлює й певні обмеження (межі) її здійснення [4, с. 10–11].

Для розвитку підприємництва у будь-якій країні має особливе значення стан господарсько-політичного середовища, яке зумовлює способи використання «нових комбінацій». В. Баумоль (V. Baumol) виходив із того, що підприємництво завжди з нами та завжди відіграє у житті суспільства значну роль. Однак в одних випадках воно розвивається у тих сферах діяльності, де приносить користь, а в інших – там, де завдає шкоди економіці, паразитуючи на ній [12]. Тобто підприємництво – це прагнення до збагачення, а у якій спосіб – це питання вторинне, яке по суті не впливає на кваліфікацію економічної пове-

дінки як підприємницької. Головна гіпотеза В. Баумоля полягає в тому, що як саме діє підприємець у цей час та у даному місці, залежить, насамперед, від правил гри – структури виплат в економіці. Саме зміни правил господарської діяльності модифікують склад класу підприємців та його розміри, і найголовніше, розподіл цього класу за різними видами діяльності. Діяльність підприємця може бути іноді непродуктивною або навіть руйнівною, і який напрям він обере, залежить саме від структури платежів в економіці, тобто правил гри.

Оскільки публічними є суспільні інтереси, які забезпечуються та охороняються державою, держава здійснює заходи з реалізації публічного інтересу безпосередньо або встановленням нормативних приписів, обмежень, які регулюють діяльність суб'єктів права.

Серед публічних інтересів до діяльності господарських організацій великого бізнесу можна виділити наступні:

1. Підприємства великого бізнесу є драйверами національної економіки та ключовими суб'єктами процесів інтеграції національної економіки у глобальну економічну систему. Саме тому держава зацікавлена у забезпеченні стабільного функціонування таких підприємств. Крім того, діяльність господарських організацій великого бізнесу пов'язана зі збутовою експансією. Тобто саме господарські організації великого бізнесу мають можливість створювати зарубіжні логістичні інфраструктурні об'єкти.

У сучасних умовах ринок можливий лише за умови існування підприємництва, його безпосереднього відтворення, розвитку.

Досвід країн з розвинутою економікою свідчить про те, що великі підприємства успішно діють як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках. Унаслідок високого економічного потенціалу вони можуть працювати з дуже великими обсягами унікальної продукції, зберігати та розвивати високі технології, концентрувати групи висококваліфікованого персоналу, створювати умови для високоефективної праці, успішно конкурувати на світових ринках з фірмами інших країн. Отже, ефективно діяти у сучасних глобальних економічних процесах можуть переважно великі підприємства. Вони забезпечують конкурентоспроможність національної економіки за рахунок ефективних дій як на внутрішньому, так і, що дуже важливо, зовнішньому ринку.

Держава має за допомогою правових інструментів стимулювати таку діяльність господарських підприємств великого бізнесу через пільги та заохочувальні правові заходи, які б створили привабливий правовий режим інвестування у соціальний сектор.

2. Ці суб'єкти господарювання забезпечують розвиток економіки та виробляють конкурентоспроможний товар. Саме вони мають необхідні фінансові, організаційні та кадрові ресурси для створення і впровадження у власне виробництво інноваційних продуктів.

Відомий австрійський та американський економіст Й. Шумпетер (Y. Shumpeter) розуміє під підприємництвом здійснення нових комбінацій факторів виробництва та різноманітних нововведень (інноваційної діяльності).

У своїй роботі «Теорія економічного розвитку» (1911) він наголошував на п'яти видах інновацій (інноваційного процесу): 1) надання споживачам нового товару або товару з новими якостями; 2) запровадження нових виробничих методів; 3) відкриття нових ринків; 4) завоювання нових джерел сировини (напівфабрикатів); 5) створення нових організаційних структур [5].

Як вбачається, поза орієнтацією на створення великих національних інтегрованих структур, які здатні ефективно функціонувати в умовах світової технологічної конкуренції, виникає загроза перетворення вітчизняних підприємств в периферійні виробничі потужності для обслуговування міжнародних альянсів. Це буде мати негативні наслідки для економічного розвитку держави, національних інтересів та інноваційної безпеки [6, с. 100].

Національна інноваційна система України складається послідовно з цілої низки ланок. Першою у цій системі є створення і наукова розробка інноваційних технологій, наступним етапом – доведення розробки до рівня інноваційного продукту, що став би повноцінним оборотоздатним продуктом для подальшої комерціалізації його на ринку.

Слід зазначити, що господарські та інші організації, які виконують саме функцію першої ланки, тобто створюють інноваційний продукт, традиційно знаходяться у державній власності. Наприклад, це вищі навчальні заклади, науково-дослідні інститути, Укроборонпром, Національна академія наук України та інші.

Приватний же сектор знаходиться лише на етапі становлення у формуванні інноваційних можливостей. Доводиться констатувати, що на законодавчому рівні не розроблено ні інструментів державно-приватного партнерства, ні спеціальних режимів інноваційної діяльності для запровадження потужних проектів.

3. Значний публічний інтерес також становить соціальна політика господарських організацій великого бізнесу, тобто їх внутрішня політика – зайнятості, оплата праці, соціальні умови для працівників, підвищення кваліфікації працівників тощо. Вони створюють додаткові робочі місця, формуючи повноцінну муніципальну інфраструктуру з соціальними гарантіями і пільгами, культурно-розважальними, медичними та освітніми закладами. Приміром, отримуючи у результаті господарської діяльності прибутки, забезпечують, поряд з накопиченням капіталу, соціальні програми. Їх можна розділити на дві групи: внутрішні (оплата путівок до санаторіїв, баз відпочинку, засоби для надання допомоги незахищеним групам населення) і зовнішні (використання прибутків на благодійність, надання спонсорської допомоги та ін.).

4. Великий бізнес є ключовим суб'єктом відносин корпоративної соціальної відповідальності. Корпорація створюється з органами місцевого самоврядування в реалізації проектів благоустрою, оптимізації комунальних послуг, освітньої та культурної діяльності в населених пунктах.

5. Ще одним публічним інтересом до діяльності господарських організацій великого бізнесу виступає можлива загроза у разі відчуження корпоративних прав підприємств-представників великого бізнесу, що може призводити до

переходу частин національної економіки до власників-іноземців з невизначеною стратегією розвитку, що по суті становить небезпеку внутрішній безпеці держави.

Наприклад, 12.09.2018 р. відбулося підписання документів щодо купівлі саудівською компанією Saudi Agricultural and Livestock Investment Company (SALIC) українського агрохолдингу «Мрія» (компанії Mriya Holding Cyprus Limited та Mriya Trading Cyprus Ltd). Ця угода є найбільшим контрактом у сільськогосподарському секторі за всю історію незалежної України.

Агрохолдинг «Мрія» був заснований у 1992 р. У серпні 2014 р. «Мрія» виявилася не в змозі виплатити кредиторам 129 млн доларів. На момент оголошення дефолту загальний борг «Мрії» перед усіма кредиторами становив близько 1,3 млрд доларів. Сьогодні земельний банк «Мрії» налічує 165 тис. га землі в Тернопільській, Хмельницькій, Львівській, Івано-Франківській, Чернівецькій і Рівненській областях. Агрохолдинг вирощує пшеницю, соняшник, ріпак, кукурудзу, картоплю, гречку, ячмінь і сою. Потужність чотирьох елеваторів компанії – 380 тис. тонн, у неї є власний завод з виробництва насіння у Тернопільській області.

Компанія, яка придбала агрохолдинг «Мрія», є власністю суверенного фонду Саудівської Аравії. SALIC сьогодні є одним із найбільших інвесторів у сільськогосподарській бізнес у всьому світові. Тому слід зазначити, що у даному випадку, коли «Мрія» виявилась банкрутом з боргами і не могла функціонувати, покупка іноземним інвестором виглядає досить сприятливо. Це означає підвищення рівня інвестицій в український аграрний комплекс і підвищення рівня технологій, які будуть сприяти підвищенню врожайності, підвищенню експорту, підвищенню надходження валютної виручки, створення високооплачуваних нових робочих місць Але з правової точки зору виникає питання, чи це бізнес зі стандартною ринковою політикою для іноземного інвестора, чи він буде діяти, реалізуючи публічну функцію з забезпечення продовольчої безпеки.

До того ж, залишається відкритим питання, чи буде потрапляти тоді продукція на внутрішній ринок. Це особливо актуально у випадках, коли набувачем корпоративних прав стає суверенний фонд іноземної держави чи державний банк іншої країни [8].

З іншого боку, контракт з продажу агрохолдингу «Мрія» означає перехід права володіння землею до іноземної компанії. Відповідно до Конституції України земля України є національним багатством. Для України земля становить цінність, адже поєднання плодючості та кліматичних умов виступають рентоутворюючими факторами. Це стосується політики держави, адже вигодонабувачем цих активів мають бути громадяни України, причому якомога ширші верстви населення.

Стає очевидною необхідність створити господарсько-правовий механізм державного контролю за переходом корпоративних прав на активи великих підприємств. Це питання національної економічної безпеки, яке має бути вирішено на законодавчому рівні.

6. Публічні інтереси щодо функціонування господарських організацій великого бізнесу полягають у створенні режиму неприпустимості трансформацій економічної влади у політичну та інформаційну владу. Це передбачає необхідність створення системи запобіжників впливу великого бізнесу на виборчі процеси та функціонування органів державної влади і засобів масової інформації. Як свідчить практика, ризик приватної макроекономічної влади, яку уособлює великий бізнес, полягає у тому, що вона часто трансформується у політичну та інформаційну, цим самим впливає на державну економічну політику всієї країни.

7. Фіскальний інтерес до господарської діяльності підприємств великого бізнесу. Велике значення для спрямованості підприємницької діяльності відіграють також податки.

Справедливо зазначити, що держава впливає на регулювання даного питання. Так, Постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.1012 р. № 42 створено Центральний офіс з обслуговування великих платників податків. Відомо, що великих платників податків (ВПП) забезпечили минулого року 142,1 млрд грн податкових надходжень, що становить 31,7 % від усіх податкових надходжень, які склали 448,941 млрд грн. Про це повідомляє Офіс великих платників податків Державної фіскальної служби України (ОВПП ДФС). Як зазначається, у 2016 р. ці ж платники податків сплатили до бюджету на 22 % менше від цього річного показника – 116,6 млрд грн.

Крім того, загальна кількість ВПП з 2018 р. зменшилася майже вдвічі – на 1230 підприємств, до 1364, у зв'язку зі збільшенням порогу для віднесення до великих платників податків. Так, великим платником податків вважатиметься платник з оборотом за останні чотири квартали понад 50 млн євро (раніше – понад 1 млрд грн) або сумою всіх податків, зборів і платежів до держбюджету понад 1 млн євро (раніше – понад 20 млн грн) за умови, що без митних платежів сума понад 500 000 євро. Зазначену поправку до Податкового кодексу Верховна Рада України внесла законом № 6776-д [8].

Як вбачається, господарські організації великого бізнесу у своїй діяльності орієнтовані переважно на задоволення приватних інтересів. Тобто, власники таких підприємств налагоджують роботу так, щоб отримати для себе прибутки і якомога більше вигоди.

Серед приватних інтересів, якими керуються підприємства великого бізнесу, першочергово слід виділити можливість отримання економічної вигоди.

Справедливо зазначити, що здебільшого публічні інтереси держави до діяльності господарських організацій великого бізнесу і власні приватні інтереси цього ж бізнесу співпадають. Проте наявні і розбіжності. Саме різниця приватного і публічного інтересів зумовлює необхідність встановлення спеціального режиму до діяльності підприємств великого бізнесу.

Отже, державна політика, у тому числі і господарсько-правова, має виходити із необхідності використовувати позитивний економічний потенціал, притаманний саме господарським організаціям великого бізнесу, але також

нейтралізовувати, витіснити суспільно негативні аспекти в його діяльності. Усе це можливо зробити лише шляхом продуманої державної політики і точно застосованих відповідних правових засобів.

Оптимальне співвідношення публічних і приватних інтересів як у соціальній практиці, так і в правовому регулюванні є необхідною умовою гармонійного розвитку суспільства, окремої особистості, ефективності функціонування держави.

Висновки.

Публічні інтереси щодо функціонування бізнесу як такого:

а) ринкова економіка передбачає приватний інтерес самого бізнесу, його захист та ефективність самого бізнесу, а саме дерегуляцію, мінімалізацію трансакційних витрат та ін.;

б) безпекові інтереси, а саме захист прав споживачів, забезпечення конкуренції, запобігання зловживанню монопольним становищем, екологічна безпека під час діяльності бізнесу.

Публічні інтереси щодо великого бізнесу:

а) успішне функціонування господарських організацій великого бізнесу;

б) забезпечення економічної конкуренції та недопущення зловживання монопольним становищем господарськими організаціями великого бізнесу;

в) запобігання трансформації економічної влади у політичну та обмеження впливу на діяльність державних органів;

г) участь господарських організацій великого бізнесу у світовій економіці;

д) контроль за переходом корпоративних прав господарських організацій великого бізнесу до іноземних суб'єктів, а особливо до суверенних фондів держав та державних банків інших країн;

е) відповідність державної економічної (промислової) політики корпоративній стратегії розвитку.

Список літератури

1. Коэн Дж. Гражданское общество и политическая теория: пер. с англ.; общ. ред. И. И. Мюрберг. Москва : Весь Мир, 2003. 784 с.
2. Віник О. М. Теоретичні аспекти правового забезпечення реалізації публічних і приватних інтересів в господарських товариствах : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Київ, 2004. 37 с.
3. Харківська К. В. Правові гарантії свободи підприємницької діяльності: актуалізація проблеми. URL: <http://econtlaw.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/12/1-226-235.pdf>.
4. Луць В. В. Контракти у підприємницькій діяльності : навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 1999. 560 с.
5. Шумпетер Й. Теория экономического развития : монография. Москва : Прогресс, 1982. 455 с.
6. Лазаренко М. П. Інтеграційні процеси корпоративних структур в системі економічних відносин. *Всеукраїнський науково-виробничий журнал*. 2013. № 5. С. 100–102.
7. Топ-10 великих платників податків забезпечили 31,7 % надходжень до бюджету у 2017 році. URL: <https://mind.ua/news/20180959-top-10-velikih-platnikov-podatktiv-zabezpechili-317-nadhodzhen-do-byudzhetu-u-2017-roci>.
8. Найбільший контракт в агросекторі України: Саудівська компанія купила «Мрію». URL: <https://tsn.ua/groshi/naybilshiy-kontrakt-v-agrosektori-ukrayini-sauidivska-kompaniya-kupila-mriyu-1215792.html>.

References:

1. Kojen, Dzh. (2003). Grazhdanskoe obshchestvo i politicheskaja teorija. I. I. Mjurberg (Ed.). Moscow: Ves' Mir [in Russian].
2. Vinnyk, O.M. (2004). Teoretychni aspekty pravovoho zabezpechennia realizatsii publichnykh i pryvatnykh interesiv v hospodarskykh tovarystvakh. *Extended abstract of Doctor's thesis*. Kiev [in Ukrainian].
3. Kharkivska, K.V. Pravovi harantii svobody pidpriiemnytskoi diialnosti: aktualizatsiia problemu. URL: <http://econtlaw.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/12/1-226-235.pdf> [in Ukrainian].
4. Luts, V.V. (1999). Kontrakty u pidpriiemnytskii diialnosti. Kiev: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
5. Shumpeter, J. (1982). Teorija jekonomicheskogo razvitija. Moscow: Progress [in Russian].
6. Lazarenko, M.P. (2013). Intehratsiini protsesy korporatyvnykh struktur v systemi ekonomichnykh vidnosyn. *Vseukrainskyi naukovo-vyrobnychiy zhurnal*, 5, 100–102 [in Ukrainian].
7. Top-10 velykykh platnykiv podatkov zabezpechily 31,7% nadkhodzen do biudzhetu u 2017 rotsi URL: <https://mind.ua/news/20180959-top-10-velikih-platnikov-podatkov-zabezpechili-317-nadhodzen-do-byudzhetu-u-2017-roci> [in Ukrainian].
8. Naibilshyi kontrakt v ahrosetori Ukrainy: Saudivska kompaniia kupyla «Mriiu». URL: <https://tsn.ua/groshi/naybilshiy-kontrakt-v-agrosetori-ukrayini-saudivska-kompaniya-kupila-mriyu-1215792.html> [in Ukrainian].

Meniv Y. O., Postgraduate Student of the Economic Law Department, Yaroslav Mudryi National Law University, Ukraine, Kharkiv.
e-mail : yaroslava_n3luba@ukr.net ; ORCID 0000-0001-9824-4449.

Public interest in the legal regulation of large business functioning

Today in Ukraine, there exists the legislative vacuum regarding regulations of the functioning of the large businesses, as well as the vacuum of the state policy concepts concerning large businesses of Ukraine, as of an important issue in the market economy development in our country.

The aim of the article is to research on the public interests of the State, emerging from functioning of commercial organizations of large business as subjects of economic power in the national economic system for determining the basics of legal policies of their legislative guarantees.

In most cases the public interests of State regarding the functioning of commercial organizations of large business and private interests of this business coincide. Nevertheless there exist divergences. This difference between the interests of private and public interest is what conditions the stipulation of special regime regarding large business functioning.

Among the public interests of commercial organizations of large business there can be diversified the following:

- a) successful functioning of commercial organizations of large business;
- b) implementation of economic competition and debarment of taking advantage of monopoly position by commercial organizations of large business;
- c) prevention of transformation of economic power into political power and limitation of influence on governmental bodies functioning;
- d) involvement of commercial organizations of large business in world economy;
- e) control over transfer of corporate rights of commercial organizations of large business into foreign entities, especially into sovereign funds of states and state banks of other countries;
- f) coincidence of state economic (industrial) politics with the corporate strategy of development.

Keywords: public interest, commercial organization, large business company, economic power.

Надійшла до редколегії 15.11.2018 р.